

במקומו, שהוא משפיע אותו
שמן משחה מלמעלה. משום כך
כתוב ברוך מבנים אשר וגו'.
רבי שמעון פתח ואמר, נפתלי
אילה שלחה הנתן אמרי שפר.
הרי נאמר שהעולם העליון הוא
עולם של זכר. פיון שעולה דבר
מכנסת ישראל ומעלה, הכל הוא
זכר. מנין לנו? מעולה. למה
נקראת עולה? משום שעולה
מעל הנקבה, ומשום כך (ויקרא א)
עלה זכר תמים יקריבנו וגו'.

למה תמים? וכי חתיכות
חתיכות צריך אותו שאומר
תמים?! מה זה תמים? אלא
כפתוב, התהלך לפני והיה
תמים. מתי תמים? בפשעה [במקום]
שנמול, שהרי הזכר אינו, ולא
נודע אלא רק באותו מקום
שנקרא תמים, ומהו? זו אות
הברית, שבה נודע הזכר מן
הנקבה, כפתוב (שם) איש צדיק
תמים היה. משום כך זכר תמים,
שנודע בו איבר זה ולא יסרוסו
אותו.

ואם תאמר, הרי כתוב (ויקרא ד)
נקבה תמימה? כך הוא ודאי.
כמו שנקרא צדיק תמים, כך
נקרא צדק תמימה, משום שהכל
נטלה ממנו. משום כך עולה,
שעולה מן הנקבה לזכר,
וממקום זה ומעלה הכל הוא
זכר, ומן הנקבה ומטה הכל הוא
נקבה, והרי בארנו.

ואם תאמר, כך גם הנקבה
שלמעלה. אלא סיום הגוף
מראה על כל הגוף שהוא זכר,
ראש הגוף נקבה, עד שיורד
לסיום, וכשהסיום נראה, הרי
עושה הכל זכר. אבל כאן ראש
וסוף נקבה, שהרי כל תקון הגוף
נקבה.

בא ראה, סוד עליון אחד יש
בדבר זה, שהרי ראינו שיעקב

דאיהו נגיד ההוא משח רבות מלעילא. בגיני
כך פתיב, ברוך מבנים אשר וגו'.

רבי שמעון פתח ואמר נפתלי אילה שלוחה
הנותן אמרי שפר. הא אתמר, דעלמא
עלאה עלמא דדכורא איהו, פיון דסלקא
מלה מכנסת ישראל ולעילא, פלא הוא דבר.
מנלן, מעולה, אמאי אתקרי עולה, בגין
דסלקא לעילא מן נוקבא. ובגיני כך, (ויקרא א)
עולה זכר תמים יקריבנו וגו'.

אמאי תמים, וכי פיסקי פיסקי בעינן ליה,
דאמר תמים, מהו תמים. אלא,
פדכתיב, (בראשית יז) התהלך לפני והיה תמים.
אימתי תמים, בשעתא (ס"א באתר) דאתגזר, דהא
דכורא לא הוי, ולא אשתמודע, אלא ביהוה
אתר דאקרי תמים. ומאן איהו, דא את
קיימא, דביה אשתמודע דכורא מן נוקבא.
פדכתיב, (בראשית ו) איש צדיק תמים היה. בגיני
כך זכר תמים, דאשתמודע ביה האי שייפא,
ולא יסרוסון ליה.

ואי תימא, הא כתיב, (ויקרא ד) נקבה תמימה.
הכי הוא ודאי, כמה דאקרי צדיק תמים,
כך אקרי צדק תמימה. בגין דכלא, נטלא
מניה, בגיני כך, עולה דסלקא מן נוקבא
לדכורא, ומהאי אתר ולעילא, פלא הוא
דכורא. ומן נוקבא (דף רמו ע"ב) ולתתא, פלא
הוא נוקבא, והא אוקיימנא.

ואי תימא, הכי נמי נוקבא דלעילא. אלא,
סיומא דגופא אחזי על כל גופא דאיהו
דבר, רישא דגופא נוקבא, עד דנחית
לסיומא, וכד סיומא אתחזי, הא עביד פלא
דבר. אבל הכא, רישא וסופא נוקבא, דהא
פל תקון גופא נוקבא.

תא חזי, חד רזא עלאה אית במלה דא,

ברך את יוסף בתוך אחיו. בין שצוה הקדוש ברוך הוא ארבעה דגלים בשכינה, בשנים עשר שבטים להתקן בהם, גרע מהם את יוסף, ושם במקומו את אפרים. מה הטעם הסתלק מהם יוסף? אם תאמר משום חטאו - לא כן, שהרי הוא צדיק.

אלא סוד הדבר - יוסף היה רשם של זכר, שכתוב בן פרת יוסף בן פרת עלי עין, וכתוב משם רעה אבן ישראל, משם נזונית אבן ישראל הזאת. אבן - זו כנסת ישראל, ועליה אמר דוד (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. ומשום שיוסף הוא רשם של זכר, נקרא יוסף הצדיק, שהרי הוא ודאי צדיק, משם רעה אבן ישראל.

ומשום שכל תקוני השכינה הן נקבות, הסתלק יוסף משם והתמנה תחתיו אפרים, והוא נקבה לתקוניה. ומשום שהוא כן, התמנה לצד מערב, מקום ששורה הנקבה, ואותו רשם שהוא זכר הסתלק מתקוניה, משום שהוא עולם של נקבה ולא עולם של זכר, וכל תקוניה דורשים נקבות.

ומשום כן, יוסף שהוא צדיק, הסתלק מתקוניה, והתמנה אפרים תחתיו. ועל כן כל שנים עשר השבטים הם תקונים של שכינה, וכלם צריכים כמו שלמעלה, חוץ מדרגת הצדיק שהוא עושה כל האיברים זכר, ולא צריך להכחיש [אותו].

נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר, הינו מה שכתוב (שיר ד) ומדברך נאנה. משום שקול מנהיג את הדבור, ואין קול בלי דבור. ואותו הקול נשלח ממקום צמק שלמעלה, ושלוה מלפניו להנהיג הדבור, שאין קול בלי

דהא חמינן דינעקב בריך ליוסף בגו אחוהי, בין דמני קדשא בריך הוא ארבע דגלים בשכינתא, בתריסר שבטין לאתתקנא בהו, גרע מנייהו ליוסף, ושוי לאפרים באתריה. מאי טעמא אסתלק יוסף מנייהו. אי תימא בגין חובוי, לאו הכי, דהא זכאה איהו.

אלא, רזא דמלה, יוסף רשימא דדכורא הוה, דכתיב בן פורת יוסף בן פורת עלי עין. וכתוב משם רעה אבן ישראל, מתמן אתון האי אבן ישראל. אבן, דא כנסת ישראל, ועלה אמר דוד (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. ובגין דיוסף איהו רשימו דדכורא, אקרי יוסף הצדיק, דהא איהו צדיק ודאי, משם רעה אבן ישראל.

ובגין דכל תקוני שכינתא אינון נוקבין, אסתלק יוסף מתמן, ואתמני תחותיה אפרים, ואיהו נוקבא לתקונהא. ובגין דאיהו הכי, אתמני לסטר מערב, אתר דנוקבא שריא, וההוא רשימו דאיהו דכורא, אסתלק מתקונהא, בגין דאיהו עלמא דנוקבא, ולא עלמא דדכורא, וכל תקונהא בעיין נוקבי.

ובגין כן, יוסף דאיהו צדיק, אסתלק מתקונהא, ואתמני אפרים תחותיה. ועל דא, פלהו תריסר שבטין, תקוני שכינתא אינון, וכלהו בעיין פגוונא דלעילא, בר דרגא דצדיק, דאיהו עביד כל שייפין דכר, ולא בעי לאפחשא (נ"א ליה).

נפתלי אילה שלחה הנותן אמרי שפר, היינו דכתיב, (שיר השירים ד) ומדברך נאנה, בגין דקול מדבר ליה לדבור, ולית קול בלא דבור. וההוא קול אשתלח מאתר עמיקא דלעילא, ושליח מקמיה, לאנהגא לדבור, דהא לית קול בלא דבור, ולא דבור